

HERFSTKAMP ZEEVERKENNERS.

Vrijdagavond. We zaten gezellig in het fiatje van de mama van Mark. Mark dacht: "Laat ik eens lief zijn, ik geef hun een kauwgompje." Smak, smak! Mark deed debiel, Sabrina moest lachen en....roggelde roggel, daar lag het kauwgompje, op de grond. Maar ik, superfenna, rukte het kauwgompje natuurlijk wel weer uit het net gereinigde vloerkleed.

Spoedig kwamen wij in Baarn aan! Dit zal het leukste kamp eeuwig worden. Vrolijk moesten we in het donker de tenten op gaan zetten. Normaal niet zo'n probleem, maar ach, die rare wijven met die huna, huna, handen... Tja, daar kwam Bert bij te pas. Eiiiindelijk klaar. Gaan we één of ander debiel spel doen! Dodende stralen ofzo. Wij gingen maar gewoon tegen een boom zitten. Dáár krijg je koude billetjes van. Hè, hè, naar bed. Voor Sabrina en mij was het dus openluchtslapen, we lagen nogal buiten te liggen. Zand happen enzo, blaadjes eten, jimmie, jimmie. Liggen we een beetje te lullen KOMER MAAR UIT!!! Wij helemaal in de stress. We dachten namelijk dat dat was omdat we lagen te lullen. Nee dus, dropping! Hevig gejack, eerst nog even plassen en de auto's in! Sabrina en Fenna werden geuitelkaargerukt. De dropping was kei lang! We kwamen helemaal dood terug. Wel 2.7.km!! ohhhh! Klaar! Welterusten en tot morgen!

Gisteren was het nu morgen. Nu is het dus vandaag. Vandaag is het zaterdag. Indien het al weer 3 weken gelden is spreken we van: 3 weken geleden. We gingen effies plassen. Pssss! Daarna huppelden we terug naar het kampterrein. Lekker havermout eten! Blubber de blubber! We gingen geloof ik, balletje trap doen. Toen gingen we alweer middageten. We vroten tostie op. Sjoerd-Jan ging nog hele leuke verhaaltjes vertellen uit Fenna's hitkrant. Triest joh!! Na het eten gingen we pionneverstoppertje doen. Dat was heel

leuk. Tuurlijk had de groep van Fenna en Sabrina gewonnen.

Daar weer na gingen we hevig koken. Het resultaat moest stampot koken. Het resultaat moest stampot andijvie worden. Het zag er wel naar uit, maar het smaakte alleen een beetje raar (spreek de 'R' uit zoals Fenna dat doet en geen 'L' want dan ben je stout). Het was niet onze schuld hoor, waarom niet, daarom niet, daarom is geen reden, als je van de trap afvalt ben je gauw beneden, tenzij.... dat weten we niet meer, moet je maar effe aan Sjoerd vragen.

Arme Simone!!!! Zij kon niet mee, zij had een gebroken voetje! We gingen met z'n allen een hevige kaart sturen naar dat arme kind.

Maar goed, we gingen heel erg strak de vaat laten staan, en vrolijk het dieregeluidenspel doen. We gingen eerst met elkaar, maar Selma en Marije vonden het héééél eng! Maar we mochten niet met zijn vieren. Dan maarsplitsen! Selma ging met Sabrinamee huppelen en Marije met mij. Marije en ik gingen toen hartstikke erg Koen horen zingen. Wij eropaf. Weet je wat hij zong?! ONZE HIT. Ik ben mijn lieve hondje kwijt! Alleen dan 20 keer zo vals! en lelijk! en debiel! In één woord: niet om aan te horen! Dat zijn dus 5 woorden.

Maargoed. Er lagen daar allemaal van die enge bomen. En wij dachten: Koen is

vast ook één van die enge bomen! Wij tussen die wortels porren, por, por. ENG joh! Bleek dat Koen in één van die omgevallen staande enge bomen zat!!! Na het dieregeluidenspel hadden we gezellig een bonte avond. Nico nam afscheid van de toffe, leuke zeeverkenners, en wordt nu leider van die maffe luchtverkenners.

Toen gingen we naar de tent huppelen. Even plasplas doen achter de tent en toen snurk, snurk. Fenna en ik waren weer vrolijk aan het zand happen en bladeren aan het eten.

We mochten lekker lang uitslapen en gingen daarna vrolijk knik knakken. Daar gingen we door het bos huppelen en allerlei spelletjes doen, huppel de huppel. Fenna was hem ook nog een keer met balletje trap, best droog. toen we klaar waren met al dat gehuppel gingen we terug naar het kampterrein. We moesten de tenten af gaan breken. dat konden we (natuurlijk) wel met onze huna, huna handen....

Nog even kloten op het kampterrein en toen naar de stad in Baarn, we kregen ieder f5,-. Daar moesten we van leven die avond. Daar flip je toch op? Fenna en Mirjam gingen een pizza halen. Jimmie, jimmie! (Tommie lach) Sabrina en klittepit en dat soort prutjes namen patatjes. Ham, ham, slik, weg! Klaar. En toen gingen we net zo hard weer terug huppelen. En wat stond er toen klaar? Broem, broem auto! En er volgden er meer! En dát was het einde van het kamp.

Einde (Bert lach)

XXX Sabrina & Fenna.

